

PHẬT NÓI KINH ĐẠI THỪA BÍ MẬT CHẶNG NGHĨ BÀN
CỦA NHƯ LAI

QUYỂN 10

Phẩm 12: BỒ-TÁT ĐẾN BỒ-ĐỀ TRÀNG

Khi ấy Bồ-tát tắm rửa xong, lại nhận thức ăn, thể lực được khỏe mạnh trở lại, liền đến đại Bồ-đề tràng. Đến nơi, Bồ-tát bảo Thiên tử Thiên Địa và các chúng Thiên tử Địa cư bằng kệ rằng:

*Mặc cho đại địa không lay động
Bồ-tát lìa ái đoạn trừ hại
Nay ngồi dưới cây chứng Bồ-đề
Các người hãy trang nghiêm đất ấy.
Lành thay! Địa cư thiên hoan hỷ
Khắp ba ngàn cõi đều thanh tịnh
Tung rải hoa thơm đẹp tối thượng
Rảy nước hương thơm đều trong lành
Tất cả Kiên thủ và Trì man
Từ trời Thường kiêu đến Không cư
Hoan hỷ chiêm ngưỡng Đấng Bồ-tát
Rải các hoa đẹp ra cúng dường
Bốn trời Hộ thế và chúng hội
Cho đến tất cả bốn đại châu
Khắp ba ngàn cõi lưới vàng ròng
Phủ lên cúng dường Bạc Tối Thắng
Chúa Đế Thích trong ba ngàn cõi
Cúng dường Bồ-tát đại oai đức
Trang nghiêm như cung trời Quảng thắng
Khắp ba ngàn cõi cũng như vậy
Thiên chúng Dạ-ma đều vui thích
Phủ lưới lưu ly để trang nghiêm
Khắp ba ngàn cõi trên báu lạ
Dâng lên cúng dường Bạc Trung Thiên
Chúng trời Đâu-suất đều vui thích
Trải lưới trên châu để trang nghiêm
Ngọc châu anh giống hình bán nguyệt
Lại rải trên châu xuống như mưa
Vua trời Hóa lạc và Thiên chúng
Vàng Diêm-phù-đàn làm lưới báu
Lưới vàng, chuông báu phát tiếng hay
Khắp ba ngàn cõi nghe đều vui*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Trong các cõi đó có diệu bảo
Ánh sáng vô biên chiếu rạng ngời
Trời Tha hóa tự tại trang nghiêm
Cúng dường tất cả nghĩa vô úy
Lại có Rồng và Càn-thát-bà
Ma-hầu-la-già và Tu-la
Đều tự trang nghiêm cùng điện mình
Và cũng trang nghiêm nơi Dục giới.*

Lại nữa, này Tịch Tuệ! Lúc đó Đại phạm Thiên vương thấy Bồ-tát đến Bồ-đề tràng tối thắng rồi, liền bảo tất cả Phạm chúng Thiên tử:

–Này các nhân giả! Các vị có biết việc này không? Nay Đại Bồ-tát phát đại thế nguyện, mặc giáp trụ rộng lớn, không bao giờ rời bỏ, lại đối với giáp trụ vững chắc ý không thoái chuyển, khéo thành tựu các hạnh Bồ-tát, tu các Ba-la-mật-đa, vượt qua bờ bên kia, được tự tại trong tất cả địa của Bồ-tát và có thể thanh tịnh tất cả ý vui của Bồ-tát, lại khéo thông đạt mỗi loại căn tánh của tất cả chúng sinh, thâm nhập phần vị bí mật của tất cả Như Lai, đã thoát khỏi các nghiệp ma, với tất cả căn lành đều không bị hoại tụt, được kiến lập từ oai thần của chư Phật, rộng chỉ bày con đường giải thoát chân chánh cho tất cả chúng sinh, là bậc Đạo sư phá gãy tất cả cảnh giới của tà ma ngoại đạo. Bồ-tát là Bậc Dũng mãnh trong tam thiên đại thiên thế giới, là Bậc đại Y vương tích tập pháp được, phủ lụa giải thoát, là Đấng đại Pháp vương phóng ánh sáng tuệ lớn, dựng cờ pháp lớn, tám pháp thế gian không thể làm nhiễm, sinh từ hoa sen chân thật thanh tịnh, đối với tất cả pháp Tổng trì không bao giờ quên, đại hải phát sinh lìa các tầng giảm, không lay không động như núi Tu-di, diệu thiện vô cấu, diệu thiện thanh tịnh, tự tịnh diệu tuệ, phát sinh từ đại ma-ni báu, được vô ngại trong tất cả pháp, sinh từ Đại phạm, tâm nghiệp thư thái, Bồ-tát có đầy đủ công đức như vậy. Nay Bồ-tát đến Bồ-đề đạo tràng, sắp chứng quả vị Giác ngộ cao tột, hàng phục quân ma, vì để viên mãn mười Lực, bốn Vô sở úy, mười tám pháp bất cộng của Như Lai rộng vì tất cả chuyển đại pháp luân, rống lên tiếng rống sư tử, rống bố thí pháp cho tất cả chúng sinh, khiến các chúng sinh được Pháp nhãn thanh tịnh, đem chánh pháp để nhiếp phục các dị luận của ngoại đạo, vì muốn viên mãn thế nguyện thuở xưa, vì muốn thân gần chư Phật Thế Tôn, ở trong các pháp được giàu có tự tại.

Này các nhân giả! Các vị nên phát tâm siêng năng dũng mãnh đến chỗ Bồ-tát thân gần cúng dường.

Lúc đó Đại phạm Thiên vương với tâm thanh tịnh lại nói với tất cả Phạm chúng Thiên tử:

–Này các nhân giả! Nay bậc Bồ-tát ấy đã ở trong trăm ngàn kiếp siêng tu cấm giới, là bậc Đại sĩ thanh tịnh tối thượng, nay đến Bồ-đề tràng sắp thành Chánh giác, các vị nên trang nghiêm đẹp đẽ khắp tất cả tam thiên đại thiên thế giới.

Đại phạm Thiên vương liền nói kệ rằng:

*Bồ-tát thanh tịnh giới quyết định
Rộng làm lợi ích khắp trời, người
Trời, người cúng dường Thiên Trung Thiên
Đến Bồ-đề tràng đại tịch mặc
Hàng phục tất cả chúng ma quân
Nhất thiết trí, trí biết chân chánh*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tất cả pháp Phật đều viên minh
Chuyển chánh pháp luân làm lợi lạc
Đại trí rống lên tiếng sư tử
Tất cả chúng sinh nghe đều vui
Do đó khiến khai Pháp nhãn tịnh.
Nhân Trung Tôn đến cây Bồ-đề
Dị luận ngoại đạo đều nhiếp phục
Thệ nguyện thuở xưa đều tròn đầy
Sự nghiệp Chánh giác hiện khiến thành
Nhân Trung Tôn đến cây Bồ-đề
Lành thay, hòa hợp đều chuyên chí
Tất cả các nơi đều trang nghiêm
Trong tam thiên đại thiên thế giới
Thấy khắp cõi Dục đều trang nghiêm,
Như việc trang nghiêm nơi Dục giới
Sắc giới trang nghiêm cũng như vậy.
Lành thay, Phạm chúng tâm thanh tịnh
Trang nghiêm khắp cả ba ngàn cõi
Dục giới đều hiện việc cúng dường
Thượng giới cũng hiện các việc ấy
Tung rải hoa thơm đẹp tối thượng
Tất cả nhạc báu đều trỗi lên
Thiên chúng trong tam thiên thế giới
Thấy nghe hân hoan đều kính lễ,
Cho đến cõi trời Sắc cứu cánh
Tất cả trang nghiêm nơi cõi mình
Càng lên càng trang nghiêm tối thắng
Rộng hiện trang nghiêm các cõi trời
Thiên nữ sáu mươi trăm ngàn ức
Dựng tòa Kim cang Bồ-đề tràng
Nước hương thơm rải khắp tất cả
Lại tung rải các loại hoa đẹp
Xếp các thứ báu trang nghiêm đất
Đại Bồ-đề tràng trông rất đẹp
Không thể nói hết công đức ấy.
Đây có vô lượng thứ trang nghiêm
Bồ-tát quyết định siêng tu giới
Thế gian thiện lợi đại oai đức
Sắp đến ngôi dưới cây Bồ-đề
Hàng phục quân ma các ác tuệ
Tất cả hòa hợp hạnh Thánh giả
Trang nghiêm khắp cả ba ngàn cõi
Bậc Thầy trời, người pháp tự tại
Cúng dường Ngài được phước vô biên
Phạm chúng nghe đến Bậc Tôn Sư

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Trang nghiêm đẹp lạ ba ngàn cõi
Hoa đẹp, tràng báu dùng trang nghiêm
Biến hóa thế giới đều thành báu
Hóa ức bảo cái đẹp trên không
Như ánh nhật nguyệt trông rất đẹp
Các hoa Sa-la thật tối thượng
Hóa hiện giống như vườn Hoan hỷ
Đại tiên đi dạo vui vẻ bước
Biến hóa trang nghiêm thành bảy xe
Hoa sen vàng báu phủ lớp kín
Vây quanh bảy vòng thành ranh giới
Thiên chủ Đế Thích tạo trang nghiêm
Trời, người hy hữu xưa chưa thấy
Thù thắng như cung trời Đao-lợi
Bốn đại châu trang nghiêm như vậy
Đạ-ma, Đâu-suất, Hóa lạc thiên
Tha hóa nghiêm đồng Sắc cứu cánh
Dũng mãnh siêng năng đều vội vã
Cùng trang nghiêm Bồ-đề tối thượng
Trang nghiêm thù thắng như Dục giới
Trời, Rồng các chúng cũng như trên
Trong khoảnh Sát-na đều hóa hiện.
Bồ-tát bước đi trong cảnh ấy
Số trăm ức Thiên nữ bốn phương
Đến cây Bồ-đề cùng vây quanh
Hương xoa, hương bột, các hoa đẹp
Nước hương thơm rải khắp các nơi
Cây Bồ-đề được trang nghiêm đẹp
Như cây Viên xanh trời Đao-lợi
Bất cứ nơi nào cũng trang nghiêm
Công đức như vậy không kể hết
Chư Thiên kia số trăm ngàn ức
Mỗi mỗi đều trang nghiêm đẹp đẽ.*

Lại nữa, này Tịch Tuệ! Bồ-tát đã đến Bồ-đề tràng rồi, trong khi hạ hai chân có tướng thiên bức luân đặt xuống đất, tức thời có ánh sáng rộng lớn xuất hiện. Ánh sáng ấy chiếu tận khắp tất cả các cõi địa ngục, bàng sinh, ngạ quỷ. Những chúng sinh nhận được ánh sáng ấy chiếu đến nên các khổ đều tạm được ngưng nghỉ. Ánh sáng ấy chiếu soi đến tận trong cung của Long vương Ca-lê-ca.

Khi ấy Long vương Ca-lê-ca thấy ánh sáng của Bồ-tát chiếu rồi tâm sinh hoan hỷ phấn khởi vui mừng, liền nói kệ với quyến thuộc trong cung và các Long chúng:

*Như tia sắc vàng thật sáng chói
Rực rỡ chiếu khắp cung Rồng ta
Ta mong ánh sáng chiếu đến thân
Từ đó sinh tâm đại hoan hỷ.
Như ta trước kia ở chỗ Phật*

Xưa kia từng thấy ánh sáng này
Nay đây lại thấy quyết không nghi
Bạc Đại Vô Úy sắp xuất thế.
Các người đều đem hoa hương đẹp
Hương xoa, hương bột, các vòng hoa
Vàng ròng cùng với ngọc ma-ni
Lại thêm anh lạc và thượng phục,
Cùng thổi các thứ âm nhạc hay
Châu báu trang nghiêm các lọng phướn
Và báu làm thành diệu cao tràng
Dâng lên cúng Bạc Thiên Nhân Sư,
Cung điện Long vương đẹp lạ thường
Trang nghiêm lộng lẫy đều thanh tịnh
Các người nên sinh tâm hoan hỷ
Vây hây cùng nhau đến chỗ Phật.

Bấy giờ, Long vương Ca-lê-ca cùng với cung nhân quyến thuộc của mình và các Long chúng, đều đem theo các thứ hương hoa, y phục, tràng phan, bảo cái thượng diệu cùng với các thứ nhạc cụ, đánh thổi ca hát bay lên hư không, nước hương thơm rải khắp như mây lại mưa xuống hoa và ngọc báu của rồng. Long vương đã dùng oai lực thần thông như vậy, hiện các việc biến hóa đến chỗ Bồ-tát. Đến nơi cùng các quyến thuộc đảnh lễ sát chân Bồ-tát, thổi lên âm nhạc vi diệu, chí thành cúng dường. Cúng dường xong, Long vương liền nhiễu quanh bên phải rồi đứng trước Bồ-tát nói kệ vi diệu tán thán:

Bạc Nhân Trung Tôn phóng ánh quang
Chiếu khắp tất cả các cõi Phật
Sát-na ác thú khổ đều dừng
Long chúng chúng con được chiếu sáng
Long chúng được ánh quang chiếu soi
Đều sinh hoan hỷ nói như vậy:
Bồ-tát thành Phật quyết không nghi
Nên ánh sáng vàng chiếu như vậy.
Có trăm ngàn ức chúng Long nữ
Cầm nắm hương hoa rất cung kính
Và y phục đẹp, các tràng phan
Đến chỗ Bồ-tát dâng hiến cúng
Nay ở nơi đây hoa bảo cái
Tất cả đẹp đẽ rộng trang nghiêm
Lại có cỏ thuốc, các cây cối
Đều cúi hương đến cây Bồ-đề
Sông ngòi ngừng chảy im phẳng phắc
Gió im lay động thấy an nhiên
Hôm nay Bồ-tát chứng Bồ-đề
Hàng ma tối thắng ở thế gian
Ánh sáng của Phạm vương, Đế Thích
Và nhật nguyệt đều bị che khuất

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Mong ánh sáng chiếu được thanh lương
Vì Phật xuất thế đều hoan hỷ.
Lại có các bình diêu cát tường
Quay tròn uyển chuyển giữa hư không
Tiên chúng, Long chúng ở không trung
Quay tròn bên phải cũng như vậy
Hoặc trời, hoặc người ở thế gian
Tất cả chí thành dâng cúng dường
Hôm nay Bồ-tát chứng Bồ-đề
Vì người cầu tuệ mở chánh đạo.
Hôm nay chúng con ở chỗ Phật
Oai quang càng tăng được thiện lợi
Con xưa cúng dường Câu-lưu-tôn
Và Ca-nặc-ca Đại Thánh Chúa,
Đức Ca-diếp Thế Tôn tối thượng
Cho đến hôm nay cúng Thích-ca
Mong cầu Bồ-đề đại thân thông
Hy hữu tối thắng xưa chưa thấy,
Là Bạc Tối Thượng đức đầy đủ
Phát Đại phạm âm sư tử rống
Vững cầu Bồ-đề tâm quyết định
Tâm đó siêu xuất không gì hơn
Nhật nguyệt có lúc còn rơi rớt
Núi chúa Tu-di có thể phá
Hôm nay không trọn mười tôn lực
Thế gian không thể có việc ấy.

Lại nữa, này Tịch Tuệ! Lúc đó vị Ái phi Thượng thủ của Long vương Ca-lê-ca tên là Kim Quang, cùng với các Long nữ cung kính vây quanh đem các bảo cái đẹp đẽ đặc biệt, các loại y áo đẹp và vòng hoa trời, các loại trân châu anh lạc trang nghiêm khéo léo, các loại châu báu ma-ni đẹp tối thượng và các bình hương thơm vi diệu, trở lên những bài ca hay đi đến chỗ của Bồ-tát. Đến nơi lễ kính rải các hoa báu lên cúng dường xong, vị ấy đứng trước Bồ-tát nói kệ rằng:

Tâm không động loạn không sợ hãi
Không tham, không sân cũng không si
Bạc Vô nhiễm điều phục khó điều
Hay lìa các ác không đắm trước
Nay con đánh lễ tịnh giải thoát
Đại Tiên hãy nhỏ mũi tên nghi
Phóng đại trí quang phá vô minh
Độ các khổ não ở thế gian
Thế gian lạc lõng không người cứu
Bồ-tát làm chỗ nương cứu độ
Ánh sáng chiếu khắp trong ba cõi
Trời, người hoan hỷ tâm thanh tịnh
Hư không muta xuống các hoa đẹp

*Và tung diệp y rộng trang nghiêm
Thắng tướng như vậy con đã biết
Hôm nay Đại Tiên thành Chánh giác
Bậc Tối Thắng đến cây Bồ-đề
Ngài, Bậc Vô Nhiễm hàng quân ma
Dứt trừ lưới hắc ám phiền não
Chứng đại Bồ-đề tâm vắng lặng,
Ngài đã trải qua trăm ức kiếp
Mong cầu Bồ-đề Phật quá khứ
Làm việc khó làm vì thế gian
Hôm nay viên mãn ý thù thắng.*

Lại nữa, này Tịch Tuệ! Lúc Bồ-tát sắp thành Chánh giác, có các Hiền thánh dùng sức oai thần loan báo, tức thời có một người cật cổ tên là Cát Tường, tự nhiên đứng bên phải Bồ-tát lựa các cỏ sạch. Cỏ này mềm mại như lông cổ của Khổng tước, lại như y Ca-tả-lân-na, sắc hương đầy đủ, tất cả đều quay qua phía bên phải. Người cật cổ liền đem cỏ ấy đến trước và dâng lên cho Bồ-tát và phát thâm tâm tối thắng quả vị Giác ngộ cao tột.

Lại nữa, này Tịch Tuệ! Khi ấy người cật cổ Cát tường nhờ nguyện vững chắc ở đời trước nên đã phát nguyện rằng: “Con nguyện ở trong hiền kiếp, nơi các Bồ-tát thành Chánh giác, tại Bồ-đề tràng đều trải cỏ sạch.” Tại sao vậy? Này Tịch Tuệ! Ta nhớ quá khứ chín mươi một kiếp trước, trong hiền kiếp này có Đức Phật ra đời hiệu là Tỳ-bà-thi Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Đẳng Chánh Giác, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự, Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật Thế Tôn. Trong giáo pháp của Đức Phật ấy, có một ngàn chúng Đại Bồ-tát viên mãn, tu trì phạm hạnh. Lúc đó Đức Tỳ-bà-thi vì các Bồ-tát trong hiền kiếp mà thọ ký quả vị Giác ngộ cao tột. Có một vị trưởng giả tên là Cự Tuệ, ở trong đại hội nghe Đức Thế Tôn thọ ký Bồ-đề cho các Bồ-tát rồi, liền phát tâm cầu quả vị Giác ngộ cao tột, lại phát thệ nguyện: “Con nguyện trong hiền kiếp này, ở ngay chỗ Bồ-đề tràng của chư Phật, con đều trải tòa Sư tử thù thắng vi diệp, hoặc là cúng cỏ sạch.”

Tịch Tuệ nên biết! Chớ có nghi ngờ, Cự Tuệ thuở đó đâu phải người nào lạ, chính là người cật cổ Cát Tường dâng cỏ sạch cho Bồ-tát Thích-ca lúc thành Chánh giác. Do nhân duyên đó, ông nay nên biết! Người cật cổ Cát Tường ấy, từ nguyện lực đời trước ở chỗ Phật, hoặc là cúng cỏ sạch hoặc trải tòa Sư tử đẹp, tùy theo trí lực tin hiểu của các chúng sinh mà thành thực các căn lành, việc ấy là như vậy.

Lại nữa, này Tịch Tuệ! Khi Bồ-tát đã đến cây Bồ-đề, thân cây Bồ-đề ấy và mười ngàn Thiên nữ thấy đều cầm các hoa đẹp và hương xoa v.v... đến trước Bồ-tát rải các hoa hương đẹp ra cúng dường rồi đánh lễ sát chân Bồ-tát đồng thanh nói kệ rằng:

*Quy mạng oai đức Đại Vô Úy
Thiện Tịch khéo điều phá các ác
Lìa lỗi dũng mãnh đại oai quang
Bậc Đạo Sư thanh tịnh vô nhiễm
Cứu người khổ não không nương tựa
Chỉ có Thánh Tôn mới ban vui
Trừ sạch bệnh phiền não thế gian
Là Đại Y Vương trị liệu khắp*

*Quy mạng Bạc Lùng danh thanh tịnh
Trời hoan hỷ tung rải mưa hoa
Nay quyết định chóng thành Bồ-đề
Khởi tâm đại Bi nhiếp tất cả
Đến cây Bồ-đề lên thẳng tòa
Xua tan bóng tối của quân ma
Giác ngộ tịch tĩnh chứng Bồ-đề
Cũng như Phật trước đã giác ngộ
Trải qua ức kiếp tu thanh tịnh
Làm việc khó làm lợi thế gian
Ý vui Đại Tiên nay đã mãn
Ngồi dưới Bồ-đề thành Chánh giác.*

Lại nữa, này Tịch Tuệ! Lúc đó Bồ-tát đem cỗ sạch đến Bồ-đề tràng tự trải lên tòa Kim cang. Sau đó mới hướng đến cây Bồ-đề chứa cung kính đánh lễ, nhiễu bên phải bảy vòng. Sau khi Bồ-tát trải cỗ liền có tám vạn bốn ngàn Thiên tử đem tám vạn bốn ngàn tòa Sư tử trang nghiêm đẹp đẽ dâng lên Bồ-tát. Tòa ấy cao rộng trang nghiêm tráng lệ được trang sức bằng các báu, phủ lưới báu và lưới trân châu, lại rải anh lạc đan chéo nhau, khéo léo bày biện vô số trăm ngàn y phục vi diệu tối thượng. Khi ấy Bồ-tát liền hiện thân, mỗi thân đều ngồi trên tám vạn bốn ngàn tòa Sư tử. Nhưng các Thiên tử không thấy việc đó cứ cho rằng Bồ-tát ngồi trên tòa Sư tử của mình cứng mà chứng quả vị Giác ngộ cao tột. Do vậy nên các Thiên tử đều sinh tâm hoan hỷ thanh tịnh, tất cả đều không còn thoái chuyển nơi đạo Giác ngộ.

